

риградъ Архієпископъ, така и послѣ него въ ово време Архієпископъ Българскій е былъ независимъ (*αὐτοκαίφαλος*), що Соборъ отъ Български Епископы го избиралъ изъ средъ себеси и що, съ утверждение на Българскій-тъ Царь, го возводилъ на Архієпископскій чинъ и престолъ, безъ да иска и безъ да чака сонзволеніе или согласіе на това отъ Цариградскитъ царіе и Патріарси.

Що Българскій Архієпископъ былъ е независимъ, въ това ны удостовѣрява още и слѣдующее: разгльдувающе въ Епархіалный списокъ на Цариградска Патріаршіа, съставенный въ време Патріарха Фотія и царя Льва Философа за Епархіитъ, които тогава бѣха подчинены истому Патріарху, мы не нахождаме нито една Епархію отъ оныя, които бѣха подчинены отъ Юстиніана на Охридска Епископія и които съставляваха въ ово време Царство Българско; напротивъ това, мы ги нахождаме въ число на независимы и самостоятельны Епархіи и притова още, они стоятъ на първо мѣсто подъ едно общо име Мизія 49). Нилъ Доксапатрій, жившій въ Единонадесято столѣтіе, пакъ описоваючи округъ на Цариградскійтъ Патріархъ, открыто говори: *България никогда не была подчинена на константинопольская Церковь* 50). Съ таковъ истый начинъ това исто доказва и това обстоятелство, що послѣ нѣколко години по смъртьта Симеонова, Българското Архієпископство въ Силистра ся украси съ титло Патріаршеско; понеже ученикъ Святаго Климента Даміанъ Архієпископъ Българскій, природній Българинъ, жившій въ Силистра, торжественно быде удостоенъ съ степень

---

49) Coden de offic. palat. Епархіалный списокъ Цариградскаго Патріарха при Императора Льва Философа.

50) Les Allati de censen. Liber I, cap. XXV § 4 (citat). — А въ изданіе отъ 1852 година отъ Г. г. Рали и Потли нито память има за Охrido-Българско Архієпископство. Видно, че и они са упазили въ душата си фанариотство.